

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА В ЛІПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ ЩОСУБОТИ

№ 49 (985) | Субота, 13 грудня 1986 року

Ціна 2 коп.

Наш сучасник

НАДІЙНІСТЬ

Повідомлення про нагородження швачки-мотористки Зінаїди Гордіївни Твердохліб орденем Трудової Слави III ступеня робітниця Вінницького УВП сприйняли без подиву. А кого ж ще нагороджувати?..

Дев'ятнадцять років працює Зінаїда Гордіївна на швейній дільниці. Почала у старому приміщенні — довгому, не затишному, де холодно було взимку і спекотно літом, і тісно так, що на робоче місце не просто було дістатись. До групи виробничого навчання вона не потрапила, навчалась індивідуально, приглядаючись до роботи досвідчених швачок, уважно прислухаючись до їх порад. Зосереджена, працелюба, вона опанувала професією швачки за короткий час, і не на одній операції — на всіх.

Зрозуміла, що недостатньо шити швидко — треба якісно, щоб не було браку, щоб не повертали зроблене. Не лінувалася знову і знову придивлятися до роботи досвідчених майстринь, подруг по бригаді і дільниці — що і як, у чому секрет швидкості і якості?

А її вже помітили, та й як не помітити — на виробництві авторитет не завойовують словами — заробляють працюю. А справа в неї йшла відмінно — 120—130 процентів щозмінно, їй довірили особисте клеймо, за підсумками роботи в 10-й п'ятирічці З. Г. Твердохліб здобула звання ударника. Добре зарекомендувала себе у змаганні за звання «Кращий за професією», де майже завжди виходила переможцем.

Ідучи назустріч XXVII з'їзду КПРС, велика група робітників взяла на себе підвищені зобов'язання, серед них була й З. Твердохліб. Настав час звітувати і знову її слово не розійшлося з ділом, «заїві» кожного дня проценти, сотні і тисячі надпланових виробів склалися у трудовий подвиг, що дозволило їй впевнено зайняти своє місце серед кращих.

Не випадково саме її рекомендувала адміністрація, партбюро та інші організації підприємства до занесення на Дошку Пошани Староміського району м. Вінниці і райкомом Компартії України цю рекомендацію схвалив.

— Яким чином вона домагається високих і стабільних успіхів у роботі? — питаю заступника директора УВП з виховної роботи С. К. Баланока.

— Надійність, єдність слова і діла, — без роздумів відповів Семен Костянтинівич і додав, — Зінаїда Гордіївна відмінно знає всі процеси й операції і не підведе ніколи ні в швидкості, ні в якості.

І стає зрозумілим, чому саме її представили до нагороди. Надійність, висока відповідальність — ці вимоги є одними з визначальних у тому, що ми називаємо перебудовою, робітничим прискоренням.

Орден Трудової Слави III ступеня — перша така почесна нагорода передової швачки. А нова п'ятирічка лише набирає розгін, поперед — простір для творчості, трудового суперництва, а сил і характеру в Зінаїди Гордіївни для цього багато. Нагорода, довіря колективу зобов'язують і майстриня прагне працювати ще краще, щоб зустріти 70-річчя Великого Жовтня новими успіхами в праці.

М. НИРОВ.

м. Вінниця.

Чимало зусиль докладають у колективі Сумського УВП, щоб поліпшити якість продукції.

На знімку: (зліва направо) заступник директора з якості Л. Дернова, лаборант Л. Буйволенко та інженер-технолог Л. Руженко обговорюють нову модель робочого костюма.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

ЗАОЩАДЖУЄМО У ВСЬОМУ

Нині, коли партія поставила перед усіма виробничими колективами країни завдання збільшити обсяг випуску промислової продукції без додаткових затрат матеріалів, сировини і електроенергії, питання дальшого розгортання боротьби за їх економію і бережливість набуває особливої ваги.

Це добре розуміють члени бригади машинної обробки деревини Миколаївського УВП, яку я очолюю. Щоб зробити свій конкретний внесок у цю справу, у соціалістичних зобов'язаннях на 1986 рік ми намітили рубіж — зекономити 1 тисячу кіловат-годин електроенергії. З поставленим завданням бригада впоралась уже за підсумками роботи за 9 місяців нинішнього року. А це означає, що до кінця 1986 р. цей показник буде значно поліпшено.

Досягнуто — це насамперед результат повного використання природних умов сушіння деревини у літній час, а також приведення у дію певних резервів, які допомагають економити електроенергію у невеликих кількостях.

А з малого, як відомо, складається велике.

Л. КРИВИЦЬКИЙ,
бригадир машинної обробки деревини Миколаївського УВП.

СЬОГОДНІ кожен з нас хоче вдягатися модно, елегантно, прагне вибрати річ якісну, добротну. Ці запити колектив «Силуету» прагне повною мірою врахувати, дбаючи про те, щоб товари для народу відповідали зростаючим вимогам покупців.

Обговоривши питання щодо докорінного поліпшення якості продукції, наш колектив накреслив конкретні заходи з інтенсифікації виробництва, зростання якісних показників.

Конструктори підприємства розробили колекцію моделей, що відповідає потребам всіх вікових груп населення, більше уваги приділено розробці молодіжних моделей, вони стали різноманітними по фасонах та оформленню. Ще два роки тому колектив виготовляв 3—4 групи складності, а нині — 5—6.

Для того, щоб здійснити все намічене, постійно оновлюється і модернізується парк обладнання, на підприємстві діють 2 підвісні лінії

Напружені завдання XII п'ятирічки вимагають не просто заміни зношеної техніки на таку саму нову, а заміни існуючої на техніку нових поколінь. Вже кілька років підряд ми замовляємо лінії фірми «Пафф» або «Адлер», до яких входить високопродуктивне обладнання і процес кінцевої обробки сорочок, але, на жаль, поки що безрезультатно. На XII п'ятирічку замовлення повторено. Крім цього, планується впровадити 397 одиниць нового обладнання, напівавтомат для обметування

Товарам для народу — високу якість

ПРОБЛЕМИ ВИМАГАЮТЬ РОЗВ'ЯЗАННЯ

петель, передбачено заміни промірвальні верстати, електрозакрійні пересувні машини.

Щоб суттєво вплинути на поліпшення якості недостатньо, звичайно, оновити і вдосконалити техніку. Не слід забувати про людський фактор. Стабільний рівень якості забезпечується також постійним підвищенням кваліфікації виконавців. За 10 місяців нинішнього року підготовлено 31 робітника, продовжують навчання на виробничо-технічних курсах 110 чоловік, у школах економічних знань — 45, у школах передового досвіду підвищення ефективності виробництва і якості роботи — 72 трудівники.

Досвід передових колективів свідчить про велике економічне значення бригадної форми організації і стиму-

лювання праці, впровадження в них госпрозрахунку і нам у цьому напрямку належить ще чимало зробити, щоб створені на нашому підприємстві єдинонарядні бригади давали той ефект, який вони насправді можуть принести.

На підприємстві проведено перебудову апарату технічного контролю, піднесено його престиж. Розробляється нове положення про відділ технічного контролю, умови морального і матеріального стимулювання працівників ВТК, триває навчання робітників і службовців з питань якості і стандартизації. Розпочали свою роботу створені у листопаді 4 групи якості.

Більше уваги приділяємо постачальникам тканин. Цього року виготовляємо більше моделей з гладкововня-

них тканин модних тонів, яскравих поєднань у смугу і клітинку, нових цікавих фактур. У тому, що за десять місяців поточного року «Силует» немає рекламацій сприяють планові перевірки товарознавців фірми «Одяг», які звертають увагу на недоробки, рекомендують до виробництва моделі, що користуються підвищеним попитом у покупців.

Але колектив розуміє, що зупинитися на досягнутому не можна. Вистає нерозв'язаних проблем — слід більш ретельно здійснювати вхідний контроль тканин, фурнітури, прикладних і допоміжних матеріалів, не вистає потрібних ниток і гудзиків, незадовільна їх якість.

Як мовиться, проблеми для того й існують щоб їх розв'язувати. Значить будемо розв'язувати.

О. ТАЛАНОВА,
старший інженер швейного підприємства «Силует»,
м. Львів.

ПРАВОФЛАНГОВІ П'ЯТИРІЧКИ

Ось уже чверть століття працює на Харківському УВП-1 Євдокія Федорівна Скосар. Знають її тут як досвідченого електрозварювальника корпусів фільмоскопів.

Працьовитість, почуття високої відповідальності за доручену справу склали її авторитет, шану в колективі.

Майстер дослідно-складального цеху Лідія Володимирівна Шушкевич говорить: «Євдокія Федорівна глибоко переконана, що трудове прискорення починається на кожному робочому місці, а людський фактор відіграє при цьому вирішальну роль».

Є. Ф. Скосар постійно перевиконує змінні завдання, дає продукцію високої якості. Першою вона і в соціалістичному змаганні. Нині вправна трудівниця працює у рахунок 1987 року.

А. РОСИНСЬКИЙ.

На знімку: Євдокія Федорівна Скосар.

НА ПІДНЕСЕННІ

Столяр Микола Петрович Підгорний з колгоспу ім. Ф. Дзержинського Катеринопільського району Черкаської області — активний член УТОГ, який своєю сумлінною працею сприяє трудовим успіхам колективу колгоспу.

Понад три десятиліття віддав він улюбленій справі.

Це надійний і чуйний товариш, користується заслуженим авторитетом серед товаришів по роботі.

Ударник комуністичної праці завжди у пошуку нових прогресивних методів і прийомів праці, він щедро передає свій багатий досвід молодій робітничій зміні.

А. МОГИЛЬНИЙ,
голова Шполянського міжрайвідділу УТОГ.
Черкаська область.

Високопродуктивно

Сьогодні головне завдання для нечуючих робітників виробничого об'єднання «Новокраматорський машинобудівний завод» — успішно завершити перший рік дванадцятиріччя. На це й спрямовує свої зусилля бригада полірувальників, в

якій трудиться 4 члени УТОГ.

Найбільш вагомий внесок у здобутки колективу робить нечуюча робітниця Антоніна Олександрівна Мірошніченко, яка працює високопродуктивно, якісно, ефективно використовує кожен робочу хвилину.

Ф. КАЛАФАТ,
Донецька область.

У первинних парторганізаціях ВПЛИВ КОМУНІСТІВ

Характерною ознакою нового у діяльності партійної організації Бродівського УВП став індивідуальний підхід у роботі з людьми, глибоке вивчення потреб трудівників, ефективний вплив на формування мікроклімату у виробничих підрозділах. Перебудовуючи роботу, комуністи стали більше уваги приділяти поліпшенню стану справ на кожній виробничій ділянці.

Партійні збори проходять в діловій атмосфері, з глибоким аналізом винесених на порядок денний питань. За останній час зі звітом на зборах виступили члени КПРС робітники Р. І. Крак, В. М. Сурмай, старший майстер цеху Б. Р. Бойко, старший інженер-технолог С. В. Мазепа та інші. Вони внесли конкретні пропозиції, спрямовані на подальше вдосконалення технології виробництва, соціальний розвиток колективу.

Нині для трудівників підприємства вже чимало зроб-

лено. До їх послуг їдальня, продовольчий магазин, функціонує приймальний пункт хімічестки, споруджено актовий зал.

Партійна організація посилює увагу до оздоровлення трудівників. Організовано проходять літні спартакіади здоров'я на річці Стир і в мальовничій місцевості поблизу Карпат — взимку. Цікаві екскурсії, забезпечення путівками в будинки відпочинку, санаторії додають наснаги у роботі, сприяють тому, що люди стали краще працювати, відчують себе господарями на підприємстві.

Ділом відповідаючи на турботу, члени УТОГ підприємства прагнуть достроково виконати соціалістичні зобов'язання першого року дванадцяті п'ятирічки. Перебудова в роботі парторганізації дає свої результати.

В. ПЕЛИХ.

м. Броди,
Львівська область.

Василь Якович Пасько по-ударному трудиться свердловальником друкованих плат на Полтавському УВП-2.

На знімку: В. Я. Пасько на робочому місці.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

Зима екзаменує У ПОВНІЙ ГОТОВНОСТІ

У Сумах нині сніг вже випадає через день і тримається до обіду. Як підтає трохи, то ввечері підсипле знов. Словом, уже справжня зима. То ж задоволені нині трудівники підприємства, що відповідні служби вчасно відремонтували опалювальну систему, полагодили вентиляцію, водопровідно-каналізаційне господарство, закрили й утеплють вікна. Не забули вони і про їдальню, гараж, закріплену зупинку тролейбуса. Одним словом, подбали завчасно про те, щоб оце зараз не мати клопоту з «усуненням недоліків».

Отже, до роботи в осінньо-зимовий період колектив Сумського УВП підготувався добре. Адміністрація, партійна організація, група народного контролю поставились до справи заінтересовано, по-господарськи, що й дало змогу зустріти зиму у всеозброєнні. Всі заплановані заходи було вчасно виконано, в чому чимала заслуга належить членам ремонтної групи, очолюваної Юрієм Михайловичем Босенком.

В усіх виробничих приміщеннях Сумського УВП тепло. А це — головне. Бо як зважити на те, що на швейних підприємства Товариства практично всі виробничі потужності містяться всередині будинку УВП, то це тепло набуває важливого значення.

Зима зненацька не застала. Тепер у цехах підприємства кипить напружена праця за дострокове виконання завдань першого року дванадцяті п'ятирічки.

В. МИХАЙЛЕНКО.
м. Суми.

Корисний семінар

Семінар голів первинних організацій Товариства проведено нещодавно Лебединським міжрайвідділом УТОГ. Його учасники обговорили завдання по подальшому вдосконаленню ідеологічної і культмасової роботи серед нечуючих трудівників, що мешкають у сільській місцевості.

З доповіддю про підвищення ефективності культмасової роботи серед жителів села та завдань первинних організацій Товариства у проведенні масових

ЗВЕДЕННЯ ПРО ХІД РЕАЛІЗАЦІЇ ГОТОВОЇ ПРОДУКЦІЇ ПІДПРИЄМСТВАМИ ТОВАРИСТВА за листопад 1986 р. (в тисячах карбованців)

Назва підприємства, об'єднання	План	Фактичне виконання	Процент виконання
Київське дослідно-виробниче об'єднання «Контакт»	653	833	127,6
Херсонське	268	333	124,3
Ворошиловградське виробниче об'єднання «Схід»	502	606	120,7
Полтавське-1	406	472	116,3
Полтавське-2	148	160	108,1
Ужгородське-2	451	486	107,8
Лебединське	83	89	107,2
Кам'янець-Подільське	320	341	106,6
Лубенське	360	380	105,6
Конотопське	505	533	105,5
Ровенське	131	138	105,3
Івано-Франківське	590	621	105,3
Дніпродзержинське	259	271	104,6
Одеське виробниче об'єднання «Електрвк»	560	586	104,6
Житомирське	620	645	104,0
Запорізьке	444	461	103,8
Єнакієвське	148	153	103,4
Донецьке виробниче об'єднання «Електромагніт»	773	798	103,2
Бродівське	190	195	102,6
Дрогобицьке	151	155	102,6
Львівське швейне підприємство «Силует»	843	862	102,3
Кіровоградське	90	92	102,2
Харківське-2	900	919	102,1
Чернівецьке	555	565	101,8
Чернігівське	450	457	101,6
Вінницьке	260	264	101,5
Миколаївське	95	96	101,1
Сімферопольське	300	302	100,7
Черкаське	179	180	100,6
Дніпропетровське	428	430	100,5
Білоцерківське	700	703	100,4
Сумське	305	306	100,3
Харківське-1	187	187	100,0
Ужгородське-1	105	105	100,0
Артемівське	480	467	97,3
ВСЬОГО	13439	14191	105,6

КОМЕНТАР НАЧАЛЬНИКА ПЛАНОВО-ЕКОНОМІЧНОГО ВІДДІЛУ ЦП УТОГ тов. КРАВЧУКА А. О.

Як видно з вище надрукованого зведення, за листопад не виконало плану з обсягу реалізації готової продукції лише Артемівське УВП — внаслідок несвоєчасної оплати рахунків за поставлені вироби. З одинадцятимісячним завданням за реалізації продукції справилися всі підприємства й об'єднання Товариства.

По випуску товарної продукції не виконало плану за листопад Кіровоградське УВП — на 29 тисяч карбованців, що в натуральному вираженні означає 68 тисяч штук металевих корзин. Причина — відсутність цинку.

Відстали з виконанням одинадцятимісячного плану по випуску товарної продукції Ворошиловградське виробниче об'єднання «Схід» на 30 тис. крб. та Одеське об'єднання «Електрик» по випуску виробів найвищої категорії якості — на 27 тис. крб. Сталося це внаслідок накладення штрафних санкцій у жовтні цього року за випуск цими об'єднаннями продукції з відхиленнями від стандартів. Внаслідок цього, зі звітності згаданих об'єднань, вилучено відповідні суми коштів.

До кінця року залишилося трохи більше двох тижнів. Керівникам Кіровоградського УВП, Ворошиловградського та Одеського виробничих об'єднань необхідно організувати справу так, щоб у найкоротший час подолати відставання і виконати планові завдання.

М. ЛУЖКОВ.

м. Лебедин,
Сумська область.

У прискоренні технічного прогресу на Дніпропетровському УВП важливу роль повинні відіграти молоді спеціалісти. Набуті ними знання використовуються на практиці при організації виробничих процесів.

На знімку: майстри, молоді спеціалісти Л. Дерев'янкін, О. Дітенко, В. Фастівець.
Фото П. МІНДЕЛЯ.

Гострим пером БЕЗВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Є така приказка: сам не дам і другому не дам. Вона дуже нагадує дії деяких інженерно-технічних працівників, що відповідають на підприємствах нашого Товариства за витрачання енергоресурсів.

Прагнучи забезпечити собі спокійне життя, вони на початку кварталу слізно просять виробничий відділ Центрального правління УТОГ додати їм ліміти на електроенергію. Без додаткових ресурсів, мовляв, не зможемо виконати план.

І от минув квартал. І тоді з'ясується, що виділе-

ної електроенергії виявилось більше, ніж достатньо. Так, з початку цього року Дніпропетровське УВП недовикористало 11 тисяч кіловат-годин, Житомирське — 13 тисяч, Ужгородське № 1 — 12 тисяч, Харківське УВП-1 — 11 тисяч, а Комунарський цех Ворошиловградського об'єднання «Схід» — 74 тисячі кіловат-годин електроенергії.

Весь час просить додати ліміти на електроенергію Сумський об'єднання УТОГ. І ось в третьому кварталі тут не використали 12 тисяч кіловат-годин.

Своєчасно не повідомляючи про надлишки електроенергії, ці підприємства позбавляють можливості виробничий відділ ЦП УТОГ маневрувати енергоресурсами в межах підприємств і об'єднань Товариства, добавляти тим, що особливо гостро потребують в них. Крім того, це призводить до втрати лімітів, виділених системі.

Така безвідповідальна практика свідчить про те, що на згаданих підприємствах не налагоджено справжнього контролю за ефективним використанням енергоресурсів.

Л. ПУСТОГВАР,
ст. інженер виробничого відділу ЦП УТОГ.

ВЕЧІР вшанування пра-
вофлангових соціалістично-
го змагання, що відбувся
нещодавно у Чернігівсько-
му обласному будинку куль-
тури, пройшов під девізом:
«Слава і шана тим, що
йдуть попереду». Він був
присвячений людям праці —
передовикам виробництва,
котрих за підсумками робо-
ти в одинадцятій п'ятиріч-
ці відзначено урядовими на-
городами: М. Г. Боярченка,
Г. М. Мелешка, М. Г. Пор-
тянка, Г. М. Марусика.

Зал Будинку культури пе-
реповнений. Серед присутніх
— ветерани, передовики ви-
робництва, молодь.

— Ми пишаємося наши-
ми орденосцями, — сказа-
ла, відкриваючи вечір,
художній керівник Будинку
культури І. І. Чепчина. —
Вони, працюючи в одному
строю з усіма чернігівцями,
йдуть у перших рядах удар-
ників комуністичної праці,
стали переможцями соці-

ПРИКЛАД ОРДЕНОНОСЦІВ

лістичного змагання оди-
надцятій п'ятирічці.

Слово надається праців-
ниці Чернігівської взут-
тєвої фабрики Т. І. Порохо-
вій. Вона розповіла про чле-
на УТОГ Миколу Григорови-
ча Боярченка — майст-
ра-взуттєвника високого кла-
су. Сумлінною, добросовіс-
ною працею трудівник здо-
був високий авторитет у ко-
лективі, бо не тільки сам
стараний у роботі, але, як і
належить наставникові, в-
чить зразково ставитись до
виробничих обов'язків това-
ришів, котрі працюють по-
ряд, особливо молодь. За
високі трудові досягнення,
активну участь у громадсь-
кому житті Микола Григо-
рович нагороджений орде-
ном Жовтневої Революції.

Як одного з кращих тру-
дівників учбово-виробничого
підприємства заступник ди-

ректора УВП з виховної ро-
боти М. М. Левченко харак-
теризував Григорія Михай-
ловича Марусика. Високих
показників нечуваючий деся-
т в одинадцятій п'ятирічці
завдяки високій майстерно-
сті, свідомому ставленню до
своїх обов'язків. Тому неод-
норазово портрет передово-
го виробничика занесли на
Дошку Пошани підприємст-
ва, нагороджували грамота-
ми. А відтепер, поряд з ор-
деном Трудової Слави III
ступеня, на грудях передо-
вика — Орден Трудового
Червоного Прапора.

Високі трудові досягнен-
ня ще в одного члена нашо-
го Товариства — Миколи
Григоровича Портянка.
Ударник комуністичної пра-
ці трудиться на камвольно-
суконному комбінаті м. Чер-
нігова. Ще в середині жовт-
ня він рапортував про вико-

нання плану трьох років
дванадцятій п'ятирічці. 20
верстатів обслуговує пере-
додній ткач. І працює відпо-
відально, якісно. У ниніш-
ньому році трудівник став
лауреатом премії радянсь-
кого профспілок імені Вино-
градових, йому присвоєно
звання «Заслужений пра-
цівник легкої промисловос-
ті УРСР». Він нагороджений
орденом «Знак Пошани».

Як розповіла присутній
інструктор-перекладач ко-
мпактної групи Л. І. Слепчо-
ва, М. Г. Портянку показує
високий клас у роботі. То-
му слава про видатного тру-
дівника шириться не тільки
в області, але й за її межа-
ми.

Про орденосця Григорія
Максимовича Мелешка роз-
повів на вечорі голова проф-
спілкового комітету заводу
будматеріалів № 2 В. Г.

Ющенко. На всіх ділянках
роботи Григорій Максимови-
ч демонструє високу май-
стерність, перевиконує змін-
ні завдання. За роки плід-
ної роботи трудівника виз-
нали кращим по професії.
Він — «Майстер — золоті
руки», його портрет неод-
норазово занесли на Дошку
Пошани підприємства і об-
ласного тресту будматеріа-
лів. То й цілком закономір-
но, що орден Трудової Сла-
ви III та II ступенів при-
рашають груди передовика.

Перед присутніми висту-
пили орденосці. Вони по-
дякували за увагу до них і
шану, розповіли про свою
роботу, поділились планами
на майбутнє.

А потім передовикам-ор-
деносцям вручили цінні
подарунки і квіти. На за-
вершення вечора відбувся
концерт, який пройшов з
великим успіхом.

О. ЛЕМІШКО,
голова Чернігівського
міжрайвідділу УТОГ.

У друзів по змаганням

Портрет колективу

Меблева фабрика імені
С. Халтуріна виробничого
об'єднання «Бобруйськдер-
ев» добре відома в Білору-
сії. Її колектив нещодавно
відзначив 60-річний ювілей.

Чим же славляться бобруй-
ські меблевики? Перш за
все якістю продукції. За під-
сумками роботи в одинад-
цятій п'ятирічці по випуску
меблів з державним Знаком
якості колектив фабрики на-
городжено Дипломом Мін-
лісдеревпрому СРСР і ЦК
галузевої профспілки.

Меблі білоруських май-
стрів користуються підвище-
ним попитом у населення.
Їх охоче купують мешкан-
ці 9 республік, 220 міст кра-
їни. Особливо до вподоби
покупцям спальний набір
«Чарівниця» удостоєний у
1983 році золотої медалі
ВДНГ СРСР.

У досягненнях бобруйців
є частка праці членів пер-
винної організації БілТОГ,
переважна більшість котрих
— передовики виробництва,
ветерани колективу, справж-
ні майстри своєї справи.

От, наприклад, І. Ф. Бель-
кевич. 35 років тому юним
хлопцем прийшов на фабри-
ку. Донятливий, стараний у
роботі, дисциплінований —
він досить швидко оволодів
професією, а згодом став

майстром високої кваліфіка-
ції. Нині трудівник вправно
і якісно виконує будь-яку
столярну операцію, має осо-
бисте клеймо.

Тому й не дивно, що най-
більш відповідальне завдан-
ня завжди довіряють саме
Івану Федоровичу, знають —
не підведе. Так було і тоді,
коли надійшло замовлення
для спортивного комплексу
в Москві — на Олімпіаду-
80. Передовик виконав його
якісно і в строк.

Але це тільки працюю
славен нечуваючий трудівник.
Він постійно бере участь у
обласних і республіканських
змаганнях з шашок, де не-
одноразово був призером.

Серед членів первинної
високий авторитет і в А. А.
Козоріза. Він добросовісно
працює, активний у громад-
ському житті. Аркадій Ар-
кадієвич громадський інспек-
тор з охорони праці, заступ-
ник начальника цехової доб-
ровільної народної дружи-
ни.

Такий і М. М. Нікітенко.
Як і належить ударникові
комуністичної праці, він з
почуттям усвідомленого об-
в'язку ставиться до виконан-
ня громадських доручень.
Микола Миколайович пос-
тійний учасник художньої
самодіяльності, активіст клу-
бу міжрайвідділу.

Стараних, працелюбних

трудівників у первинній ор-
ганізації чимало. Серед них
К. Лак, Л. Стрелков, О. Ав-
рамчик, О. Ярмич, В. Се-
лицький, З. Сак. Їх праця
— приклад для всіх, орієн-
тир для наслідування.

Окремо хочеться розпо-
вісти про голову первинної
організації БілТОГ фабрики
Бориса Никифоровича Ди-
вака. 22 роки він працює на

підприємстві. Складальник
набору меблів «Чарівниця»
досяг високої майстерності,
постійно норми виробітку
виконує на 118—120 процен-
тів. Борис Никифорович, як
і належить «Майстрові —
золоті руки», працює висо-
коякісно, подаючи приклад
у роботі членам Товариства.

За високі ділові і моральні
якості Б. Н. Дивака обрано
членом президії правління
міжрайвідділу.

Нині члени БілТОГ по-
ударному працюють над під-
вищеними соціалістичними

зобов'язаннями, взятими на
честь 70-річчя Великого
Жовтня. Переконана, що
вони їх виконають.

Є. БЛУВОЛ,
голова Бобруйського
міжрайвідділу БілТОГ.

На знімку: група робітни-
ків меблевої фабрики імені
Халтуріна (зліва направо в
першому ряду) І. Ф. Бель-
кевич, М. М. Нікітенко, З. Р.
Сак; в другому ряду —
О. О. Ярмич, К. В. Лак і
Л. Д. Стрелков за обгово-
ренням статті з газети.

ПЕРШІ ВАЖКІ КРОКИ

Ювілей школи

Наприкінці листопада ц. р. Харківській спецшколі-інтернат імені Н. К. Крупської
минуло 90 років з дня заснування. На свято з різних куточків країни до навчального
закладу з'їхалися випускники школи і колишні її співробітники.

З нагоди ювілею у школі відбулася науково-практична конференція на тему: «Ство-
рення і розширення мовної практики для глухих учнів», на якій виступили з обміном
досвідом сурдопедагогі Харківської і Белгородської спецшкол-інтернатів. Потім за те-
мою конференції пройшли відкриті уроки та позакласні заходи.

Для учнів та гостей школи було організовано екскурсії по визначних і пам'ятних
місцях м. Харкова, культпохід до цирку, а також «Голубий вогник» для школярів.
Святкування в спецшколі-інтернаті завершилося урочистим вечором, на якому з
теплими привітаннями виступили випускники і гості. Потім відбувся великий концерт.

Перша спроба відкрити
школу для глухих дітей в
місті відноситься до середи-
ни минулого століття. Ось
як про це розповідається в
монографії Багалея і Міле-
ра «Історія міста Харкова
за 250 років його існуван-
ня» (1655—1905 рр.).

У червні 1868 року випуск-
ники Санкт-Петербурзького
училища глухонімих Андрій
Федорович Бахметьев і
Олександр Григорович Про-
зоров відкрили приватну
школу для нечуваючих дітей.
До переїзду в Харків обид-
ва вони працювали в Москві —
Бахметьев навчав ді-

тей в училищі глухонімих,
а Прозоров служив рахівни-
ком. Будучи родом з Хар-
ківської губернії, Бахметьев
захоплює свого товариша
новою справою і обидва ви-
рушають на Південь.

У Харкові по Вознесенсь-
кому провулку займають ве-
лике приміщення з 8 кім-
нат за 1100 карбованців на
рік строком на три роки. 29
жовтня 1868 року в газеті
«Харьковские губернские ве-
домости» вміщують деталь-
не оголошення про свою
школу, де зазначають умо-
ви прийому, а також нав-
чальну програму розрахова-

ну на три класи і один під-
готовчий.

Справу було задумано
широко, а учнів виявилось
мало, коштів теж. У вересні
1869 року вже нічим було
платити за квартиру і зас-
новники школи звернулися
за допомогою до благодій-
ності через ті ж «Харьков-
ские губернские ведомости».
Довелось найняти скромне
приміщення по Старомос-
ковській вулиці, а з 1871 р.
— на Михайлівській площі.

Першим піонером освіти
глухонімих було дуже важ-
ко. Особисті кошти Бахме-
тьєва вичерпалися, в 1875
році його маєток поблизу

Чугуєва було продано за
борги і школа закрилась.
Після цього він існував на
плату за приватні уроки з
глухонімими дітьми аж до
відкриття училища.

Бахметьев був досить ос-
віченою людиною з широ-
кими культурними інтереса-
ми. Начитаний, добре воло-
дів французькою мовою,
завжди проявляв юнацьку
бадьорість і жвавість, коли
мова заходила про потреби
улюбленої справи — ви-
ховання і навчання глухонімих
дітей, який він безкорисли-
во віддав своє життя.

Училище для глухонімих
відкрилося 15 листопада
1896 року. Незважаючи на
підтримку і співчуття міс-
цевого Благодійного това-
риства та міської Думи вже
в перший рік воно було при-
речене на жалюгідне існу-
вання: в одній невеликій
кімнаті викладав лише А. Ф.
Бахметьев. З початку нав-
чального року було 7 учнів,
а наприкінці — їх стало 15.
Звістка про відкриття в Хар-
кові училища для глухоні-
мих збрала багато бажан-
чих навчатися, а відповід-
них умов для цього не бу-
ло. І тільки 20 серпня 1900
року училище перебирається

у власне приміщення, спо-
руджене на зібрані серед на-
селення кошти. Навчання ді-
тей тут уже ведуть трое пе-
дагогів: А. Ф. Бахметьев,
К. В. Жданова та А. А. Ма-
льцев.

Бахметьев вів навчання за
мімічним методом, Мальцев
і Жданов — усним. Всього
в училищі на той час уже
налічувалося 45 учнів у ві-
ці від 7 до 20 років.

У 1905 році у селі Кочет-
ок було відкрито відділення
Харківського училища для
глухих. Крім навчання гра-
моти мімічним методом, во-
ни опановували городнист-
вом, садівництвом та інши-
ми сільськогосподарськими
спеціальностями. У 1911 ро-
ці в Клучинно-Башкирові від-
крилося друге відділення
училища. Тут підлітків нав-
чали плетінню виробів з ло-
зи.

У 1911 році було завер-
шено спорудження трипо-
верхового корпусу. У при-
міщенні школи обладнали
майстерню, але через декіль-
ка років після бурхливого
розквіту училище занепадає
у зв'язку з нестачею коштів
на утримання.

Тільки після перемоги Ве-
ликої Жовтневої Соціаліс-

З редакційної пошти У ВИХОРИ ТАНЦЮ

У Макіївському будинку
культури УТОГ завжди
людно і весело, тут створено
добрі умови для організації
змістовного дозвілля молоді.
Тут чудово відпочивають
учні спецшколи-інтернату
№ 4, які постійно відвідують
культзаклад. Вони прихо-
дять до клубу, щоб прилу-
читися до хореографічного
містечка.

Працює з школярами
Георгій Дмитрович Герчиков
— досвідчений хореограф і
балетмейстер Палацу куль-
тури ім. Кірова. Чи задово-
лений педагог своїми вихо-
ванцями? Так. Звичайно,
важко працювати з глухими
дітьми, адже вони не чуять
музики, і все-таки Г. Д. Гер-
чиков задоволений своїми
вихованцями. Дівчата брали
участь у виїзних концертах
по обслуговуванню глухих
сільської місцевості, побу-
вали з творчими звітами в
багатьох містах Донеччини.

Особливо хочеться відзна-
чити, — сказав Георгій
Дмитрович, — Світлану
Левіну, Тетяну Зленко,
Ганну Градову, Ірину Ви-
говську, Світлану Симоно-
ву, які завдяки наполегли-
вості, сумлінності досягли
непоганих успіхів.

На заняттях танцюваль-
ного гуртка Г. Д. Герчиков
постійно розповідає школя-
рам про прославлені худож-
ні колективи нашої країни,
про аматорів сцени Палацу
культури імені Кірова, де
він трудиться вже більш як
три десятиріччя.

Нехай діти танцюють не
професійно, але всі вони ши-
ро прагнуть розуміти і ціну-
вати прекрасне — мистецт-
во хореографії. І щоб цей
потяг поглиблювати і роз-
вивати, зробити його над-
банням ширшого загалу
молоді танцювальний гурток
при Макіївському будинку
культури запрошує на
репетиції всіх, хто хоче на-
вчитися красиво танцювати.

Л. ГОРЧАКОВА,
перекладач Макіївського
будинку культури.
Донецька область.

тичної революції спеціальні
установи для дітей з не-
дліками слуху були вклю-
чені в загальну систему
народної освіти.

З 1920—1921 навчального
року Харківська школа для
глухих перебуває в підпо-
рядкованні обласного відді-
лу народної освіти. В цей
період тут вже навчалось
50 нечуваючих дітей. Дирек-
тором школи був Микола
Платонович Піскарков, вчи-
телями працювали Кочула-
лова (Семак) Л. Є., Солов-
йов І. П., подружжя Офіце-
рови та інші.

У 1924—1926 рр. педаго-
гічний колектив поповнився
такими вчителями, як Би-
ковська Т. Г., Клемперій
Е. С., Ширшевська С. Л.,
Пашенко Н. Т. та Подко-
паєва Е. Ф. У цей період
якість навчально-виховної
роботи значно підвищилась.
Школа стає досвідною. До
Харкова приїждять сурдопе-
дагогі з інших міст для ва-
позичення передового досві-
ду роботи.

Л. ПОНОМАРЕНКО,
учитель-дефектолог
скульного кабінету.
В. ОЛЕКСІЄНКО.
(Далі буде.)

«Аукціон - 87»

В залі лунає музика. Тут же світиться табло «Аукціон-86». Саме так називався святковий театралізований вечір, який було організовано в Златоустському будинку культури УТОГ.

Чим тільки не займалися тоді учасники свята — сту-

денти індустріального технікуму імені П. П. Аносова: танцювали, малювали, дегустували салати, показували свої знання російської літератури й географічних карт, відгадували кросворди, займалися кулінарією під девізами: «Економна

господиня», «Рибалка» та ін. Багато учасників свята спробували свої сили біля ігрових автоматів, а взагалі того вечора кожний знайшов собі заняття до душі.

Володарем же спеціального приза стала студентка індустріального технікуму Л. Бородіна.

В. ТИМОШЕНКО.
Челябінська область.

Рецензії, відгуки

ЩЕДРІСТЮ ЗІГРІТІ

Вірші, нариса поета і журналіста Миколи Мачківського — члена нашого Товариства і члена Центрального правління УТОГ — вже неодноразово друкувалися на сторінках «Нашого життя». Нещодавно у видавництві «Радянський письменник» вийшла у світ нова збірка поета «Зав'язь доброти».

Нижче пропонуємо увазі читачів рецензію на його творчий доробок.

Справжня поезія — то стан душі. Громадянського звучання ліричний вірш набуває тоді, коли стає художнім розголошенням найінтимніших почуттів до Вітчизни і матері, долі людської, долі всенародної.

Втім, ця істина відома давно, очевидно, з тих пір, як літературознавці почали розділяти ліричні вірші на інтимні та поезії громадянського звучання.

Ці слова, вірніше ці визначення, спали мені на думку тепер, коли почав читати нову книжку Миколи Мачківського «Зав'язь доброти».

Одразу обмовлюсь, що збірка складається переважно з віршів громадянського звучання, хоча є в ній і вірші про щире людське кохання, про примхливу долю, котра часто-густо розводить стежки двом люблячим серцям.

Знайомлюсь з новими поезіями нової книжки Миколи Мачківського і все більше переконуюсь, утверджуюсь в думці, що збірка набагато вагоміша від попередніх. І не тільки обсягом — до неї увійшло кілька десятків віршів та поема «Далеке поле», — але й за місцеленням.

Так, думки поета стали глибшими, зрілішими. Вони набули тієї довшої осмисленості, коли без вагань можна заявити: це вже почерк майстра! Більшість творів автора позначені саме отією вправністю, витонченістю, яка так необхідна літературі і, зокрема, поезії.

Тема повоенного села — провідна у книжці. Варто зауважити, що вона обрана не просто з волі автора. Усі події, факти тогочасних днів не почути ним з вуст старших, але пережиті самим письменником. Адже він належить до того покоління, чие дитинство обпала війна. Тому воно знало справжню ціну шматкові хліба, пісній картоплі, які тієї пори вважались за найліпшу їжу, а через це високо цінувалися.

Взагалі село — це, образно кажучи, те джерело у творчості Миколи Мачківського, до якого поет найчастіше звертається, з якого він постійно черпає насагу. Село — то любов ав-

тора. Любов незрадлива і довічна.

Бачить поет і сьогоднішній день подільського села. День радісний, світлий і безхмарний. Тому пристрасно співає його у багатьох поемах. Ось, приміром, динтих «Подільський зяб». Вчитуюсь у кожен його проникливий рядок, котрий, здається, пропав свіжозораною ріллею, масним чорноземом, і ловлю себе на думці, що село і поле — то, начебто, дві руки, які виконують одну не легку працю: вирощують хліб для всього народу.

Повинен сказати, що Микола Мачківському чужі поверховість, легковислів. Автор — прихильник глибокого, вдумливого вірша. Як механізатор піднімає глибокі пластини поля, так і поет намагається заглибитись у слово, збагнути його суть.

Давно переконався, що Микола Мачківський належить до тих авторів, котрі вміють опоетизувати буденний, на перший погляд, факт або незначну подію. Автору вдається піднести її на належну височину, показати красу, довшість того, що відбулось чи відбувається. Зрештою, така риса і має бути притаманна справжньому поетові.

Багато віршів книжки хочеться якщо не завчити напам'ять, то виписати для свого блокноту. Не можна без хвилювання читати поезію «Спрага», рядки якої навіяв автору монумент з однойменною назвою, що встановлений у Брестській фортеці. Багатьом, хто побував там, запам'ятався гранітний воїн зі змученим обличчям. Захисник фортеці

рукою, в якій затиснута каска, намагається дотягнутись до води, аби хоч трохи зачерпнути живлющої вологи.

Сюди несуть подільську прохолоду,
Щоб обстудити на чолах кров і піт.
Кладе хтось квіти. Я ж поставлю воду
До тих гранітних кирзових чобіт.

Микола Мачківський зарекомендував себе неабияким майстром пейзажних поезій. Про це свідчать такі вірші, як «Січень», «Березнева лука», «Асканія-Нова». Читачи і проймаються піднесеністю, схвилюваністю кожного рядка. Вдаються автору і ліричні вірші. Не можна втриматись, аби не привести дві строфи одного з них:

Я беру листи ті давні —
На них закохані слова.
З гілок попадали у травні,
З колосся сипались в жнива.

Бо я закоханий з тих пір,
Зустріну радість біля гаю...

Згорів листів отих папір —
Самі слова лиш зберігаю.

Поема «Далеке поле», що ввійшла до нової книжки, — то ніби схвилювана ода трудівникам повоенного села, уславлення хліборобських традицій, гімн землі, котрій призначено родити хліб.

До кращих віршів книжки можна віднести такі, як «Вісті з Боярки», «Каменотес», «Балада про доброту», «Одяг 1945-го», «Село Кришня», «Попутка», «З життя Остапа Вересая», «Пам'ять».

І тим прикріше натрапляти на окремі вади, котрі подекуди є у збірці. Вони, мов ті поодинокі бур'янички на доглянутому полі. Тож коли читаєш такі рядки, як «увянуть спотмавлена тераса» чи «розвогнився олівець Тараса» або «в золотистім її кулачку стільки світла, а в ній вся суть», то стає трохи досадно за автора, за ці його недогляди.

На щастя, їх зовсім небагато. Отож в цілому можна сказати гарне враження. Вона є свідченням значного успіху поета, од віршів щедро віє щирістю і добротою.

Костянтин ЛАЗАРЕНКО.

Словник „Нашого життя“

ДИСКРЕДИТАЦІЯ (від французького) — підрив довіри до кого-небудь або до чого-небудь, приниження авторитету чи значення якогонебудь явища, події, факту.

ДИСКРЕДИТУВАТИ — підрвати довіру, авторитет, принизити значення. Так, наприклад, певні політичні кола на Заході використали

аварію на Чорнобильській АЕС для розв'язування антирадянської кампанії. «Це була чергова спроба дискредитувати політику Радянського Союзу, посягти зерна недовіри до його мирних ініціатив» («Правда», 20 травня 1986 р.).

ФІНІШ ФУТБОЛЬНОГО СЕЗОНУ

Насиченням був сезон для київських футболістів. Це кубок і першість міста, УРСР, першість СРСР, де в складі збірної УРСР виступало 10 киян.

Особливо важко було футболістам в осінній період. Адже через участь в першості СРСР, нам за короткий період треба було дограти пропущені матчі першості міста. Перше коло ми провели невдало — всього одна нічия в дев'яти матчах, інші зустрічі програли. Такий результат не міг нікого задовольнити. Уже перша гра другого кола з командою спортклубу «Наука» принесла успіх нашим футболістам. Рахунок 3:2.

Наступну гру з командою «Динамо» ми програли з таким же рахунком 2:3, потім були перемоги над командами СКА і «Старт». І наш здобуток в другому колі дорівнював 6 очкам з 16. Це значно кращий результат в порівнянні з минулим роком. Футболісти набираються в іграх з сильними суперниками певного ігрового досвіду. Добре провів заключні ігри А. Загребелько, який забив 6 голів. Радує своєю

грую його брат 19-річний О. Загребелько. Як завжди, на хорошому рівні грали О. Пастушенко, С. Лагута, В. Бабій, В. Лемешко. Закінчували сезон київські футболісти розиграшем першості області, в якій взяло участь 4 виробничі колективи і 3 шкільних.

Уже в першій грі зустрілись претенденти на 1-е місце — футболісти київського мотозаводу і спортсекції Палацу культури ім. Луначарського. На гол виробничника С. Лагути відповів голлом А. Загребелько. Результат 1:1 — нічия. Отже переклад футболістами цих колективів тепер стояло завдання — виграти і як можна з більшим рахунком.

З цим більш вправно впорались виробничники КМЗ. Вони з великим рахунком перемогли команди КДВО «Контакт» і «Червоної екскаватор». Футболісти культури також виграли у цих команд, але значно скромніше. Набравши однакову кількість очок, але маючи кращу різницю забитих і пропущених голів, пер-

ше місце посіли футболісти КМЗ.

Другими були спортсмени Палацу культури імені Луначарського. Футболісти КДВО «Контакт» посіли 3-е місце. Річ у тім, що з приходом на посаду інструктора В. Тісовського, у виробничників стало більше організованості. А це немаловажний фактор. Адже від доброї організації можна завжди чекати значно кращих результатів. Замкнули турнірну таблицю виробничники «Червоного екскаватора». На жаль, не з'явилися на ігри футболісти Київського технікуму легкої промисловості. Це прикро тому, що студенти завжди виступали в першості і навіть були чемпіонами.

Серед школярів перемогли футболісти спецшколи-інтернату № 19, які у вирішальній грі з рахунком 3:1 виграли у школярів спецшколи № 6, котрі залишились на другому місці. А замкнули таблицю торішні чемпіони — футболісти спецшколи № 9.

В. КУЛІБАБЕНКО,
тренер збірної УТОГ з футболу.

СТАРТИ ШКОЛЯРІВ

У Донецьку відбулися зональні республіканські змагання серед школярів спецшколи-інтернатів для глухих та слабозуваючих дітей з баскетболу, в яких взяло участь 7 команд юнаків та 5 команд дівчат. Серед юнаків колективи шкіл були поділені на дві групи. До першої ввійшли команди шкіл із міст Житомира, Миколаєва, Жданова та Сімферополя. До другої — Київська № 9, Запорізька та Львівська спецшколи-інтернати. Серед дівчат всі п'ять команд змагались в одній підгрупі за круговою системою.

З перших же поєдинків зав'язалася напружена боротьба. Адже команди, які посядуть 1—2 місця, в наступному році виступатимуть у фіналі республіканської першості, що відбудеться в місті Ворошиловграді.

У першій підгрупі впевнено зіграли юні спортсмени з Житомирської спецшколи-інтернату, які показали досить непогану підготовку, перемігши школярів із міста Миколаєва з рахунком 43:16, Жданова — 40:36, та Сімферополя — 42:21 і посіли перше місце у своїй підгрупі.

У другій підгрупі, безумовно, лідером вважалась учні з спецшколи-інтернату міста Києва. Так і сталося. Продемонструвавши непогану технічну підготовку, столичні школярі з переконливим рахунком перемогли ровесників із Запоріжжя — 42:11 та Львова — 80:6 і впевнено посіли 1-е місце у своїй підгрупі.

У заключний день змагань відбулися стикові ігри. Переможцем зонального турні-

ру стали київські школярі, які в напруженій, цікавій боротьбі перемогли житомирян з рахунком 23:20.

Серед дівчат впевнено виступили школярки із Ждановської спецшколи-інтернату, які послідовно обіграли своїх суперниць із Миколаєва — 12:10, Львова — 20:1, Запоріжжя — 14:4 та Сімферополя — 18:10. Друге місце зайняли спортсменки з Миколаєва.

На жаль, переважній більшості ігор першості бракувало належного рівня технічної підготовки, що позначилося і на результативності. Особливо це було відчутно в іграх серед дівчат. Все це слід врахувати і зробити необхідні висновки.

А. ПРОДАЙ,
головний суддя змагань м. Донецьк.

ДЯКУЮ ЗА ЧУЙНІСТЬ

Завжди серед людей, бо вміє з кожним знайти спільну мову завідувача Знамянським клубом глухих Людмила Миколаївна Бурова. І йдуть поділятися з нею і радістю, і горем. Знають члени нашого Товариства, що Людмила Миколаївна нікому не відмовить, завжди допоможе і словом, і ділом.

Склалися у мене так сімейні обставини, що я залишила державну квартиру і виїхала. Але чоловік, з яким пов'язала свою долю, виявився негідником, і я змушена була повернутися до м. Знамянки. Повернулася, а жити ніде, я втратила право на житло.

Пішла зі своїм горем до Людмили Миколаївни. Вона не рахувалась з часом, обійшла всі інстанції... І ось я знову працюю і живу в своїй квартирі...

Я щиро дякую Л. М. Буровій за все, що вона для мене зробила, за її чуйне і уважне ставлення до глухих людей.

М. БОЧКО,
член УТОГ.
м. Знамянка,
Кіровоградська область.

Літературний вечір

Нещодавно в Ровенському будинку культури УТОГ було проведено літературний вечір. На зустріч з читачами нашої бібліотеки були запрошені члени обласного літературного об'єднання Володимир Ключко, Любов Мамай, Василь Гладкий і Людмила Попко.

Присутні на вечорі зацікавлено прослухали розповіді гостей про літературне життя Ровенщини. Вони прочитали членам нашого Товариства свої нові твори, поділилися творчими задумами на майбутнє.

В. БЕРЕСТИЦЬКИЙ,
м. Ровно.

Редактор **П. БУЛАТОВ**

ОГОЛОШЕННЯ

Конотопському учбово-виробничому підприємству УТОГ на постійну роботу потрібні:

учні швачок-мотористок;
швачки-мотористки;
кравці;
учні слюсарів по ремонту швейного обладнання;
слюсарі по ремонту швейного обладнання.

Одиноким надається гуртожиток.
Робітники підприємства забезпечуються паливом, санаторно-курортними путівками, за чергою отримують впорядковані квартири.

ЗА ДОВІДКАМИ ЗВЕРТАТИСЯ: 245780, м. Конотоп, Сумської обл., вул. К. Лібкнехта, 2, тел. 4-61-26, відділ кадрів.